

Olsztyn, dnia 29 czerwca 2012 r.

**Stanowisko Warmińsko-Mazurskiego Sejmiku Osób Niepełnosprawnych
w ramach konsultacji społecznej na temat udostępniania programów telewizyjnych
osobom z niesprawnością wzroku i/lub słuchu oraz osobom w zaawansowanym wieku**

Pytania:

1. Do czasu dokonania niezbędnych zmian w zapisach ustawy KRRiT ma zamiar skorzystać z delegacji zawartej w przepisie istniejącym odnośnie możliwości ograniczenia niektórym nadawcom wielkości kwot ustawowych (poniżej 10%). Zgodnie z obowiązującym zapisem art. 18a ustawy rtv KRRiT może wydać rozporządzenie, na mocy którego nadawcy będą mogli ubiegać się o zmniejszenie kwoty ustawowej.

- 1.1. Jakie kryteria należy stosować przy kwalifikowaniu programów do ograniczenia kwoty ustawowej: charakter programu, zasięg techniczny (liczba odbiorców w zasięgu), oglądalność, wysokość obrotów podmiotu emitującego program ?**

Ad.1.1 Naszym zdaniem tylko w wyjątkowych przypadkach KRRiT powinna korzystać z uprawnienia, zawieszając czasowo obowiązek nadawcom.

- 1.2. Czy w znowelizowanym przepisie ustawy powinna znaleźć się delegacja do rozporządzenia stwarzającego możliwość całkowitego zwolnienia od obowiązku emisji programów z udogodnieniami dla niepełnosprawnych w przypadku nadawców o niewielkim zasięgu technicznym naziemnym lub niewielkiej liczbie abonentów w sieci kablowej?**

Ad.1.2 Nie powinna się znaleźć taka delegacja.

2. W znowelizowanym zapisie art. 18a KRRiT pragnie zawrzeć obowiązek sukcesywnego podwyższania kwot audycji dla niepełnosprawnych aż do 50% kwartalnego czasu nadawania (z wyłączeniem reklam i telesprzedaży) w 2020 roku. Poddaje się pod konsultacje sposób dochodzenia do tej kwoty, a także ewentualne jej zróżnicowanie w zależności od charakteru nadawcy i platformy dystrybucji.

- 2.1. Czy powinien to być wzrost systematyczny 5% rocznie, czy też skokowy np. 10% co dwa lata?**

Ad.2.1 Popieramy podwyższenie kwot do 75-95% czasu nadawania ze wzrostem 10% rocznie.

- 2.2. Czy należy wprowadzić (jeśli tak, to w jakiej wysokości?) zróżnicowanie kwot w kategoriach: nadawca publiczny, nadawca koncesjonowany społeczny, nadawca koncesjonowany komercyjny?**

Ad. 2.2 Nie należy różnicować.

- 2.3. Czy należy wprowadzić (jeśli tak, to jakie?) zróżnicowanie między programami ogólnokrajowymi, regionalnymi i lokalnymi?**

Ad. 2.3 Nie należy różnicować.

2.4. Czy należy wprowadzić (jeśli tak, to jakie?) zróżnicowanie między programami dystrybuowanymi na platformach: naziemnej, satelitarnej, kablowej?

Ad. 2.4 Nie należy różnicować.

3. Dotychczasowy zapis ustawy nie jest jednoznaczny w kwestii podziału obowiązkowych kwot z udogodnieniami dla osób z upośledzeniem słuchu i dla osób z upośledzeniem wzroku.

- 3.1. Czy kwoty na poszczególne typy udogodnień powinny być wpisane do ustawy, np. xx% dla osób z upośledzeniem słuchu i yy% dla osób z upośledzeniem wzroku?**

Ad. 3.1 Tak, po 50%

- 3.2. Czy o proporcjach pomiędzy ww. dwoma typami udogodnień powinien decydować charakter programu?**

Ad. 3.2 Generalnie nie.

4. Jak wynika z dotychczasowej praktyki nie zawsze proponowane przez nadawców rodzaje udogodnień dla określonych gatunków programowych spełniają oczekiwania niepełnosprawnych.

- 4.1. W tabeli umieszczono podstawowe rodzaje audycji i typy udogodnień, które należy do siebie przyporządkować, stawiając w odpowiedniej kratce znak „x”.**

RODZAJE AUDYCJI	TYPY UDOGODNIEŃ		
	Audio-deskrypcja	Napisy dla niesłyszących	Język migowy
Filmy fabularne polskie, w tym seriale	x	x	x
Filmy fabularne zagraniczne, w tym seriale	x	x	x
Filmy dokumentalne	x	x	x
Informacja: serwisy informacyjne, informatory użytkowe (traffic, pogoda itp.)		x	x
Publicystyka		x	x
Publicystyka wyborcza (audycje własne nadawcy)		x	X

Deбаты wyborcze (ustawowe)		x	X
Magazyny (m.in. informacyjno-publicystyczne, poradniczo-edukacyjne itp)	x	x	x
Audycje edukacyjne i poradnicze	x	x	x
Teatr TV		x	x
Widowiska rozrywkowe słowno-muzyczne		x	x
Transmisje sportowe	x	x	x
Audycje adresowane do dzieci i młodzieży	x	x	x
Komunikaty ostrzegawcze i alarmowe	x	x	x

4.2. Jaka jest, z punktu widzenia osób niewidomych lub słabowidzących (w tym osób w zaawansowanym wieku), przydatność lektora czytającego dialogi do filmów?

Ad. 4.2 Przydatność jest zróżnicowana, zasadne byłoby bieżące konsultowanie przydatności z ekspertami ze środowiska osób niepełnosprawnych wzrokowo (np. PZN).

5. Równie ważne jak samo dostarczanie treści z udogodnieniami dla niepełnosprawnych jest zapewnienie odpowiedniej informacji dotyczącej programów, pór emisji, charakterów audycji i rodzajów udogodnień w nich realizowanych. Pozwoli to odbiorcom, dla których te programy są przeznaczone, dokonać świadomego i satysfakcjonującego wyboru.

5.1. Które z wymienionych poniżej podstawowych form informowania o programach dla niepełnosprawnych powinny być stosowane:

- a. Informacja prasowa i w telegazecie (jeśli nadawca taką prowadzi)?
- b. Informacja na stronach www nadawców?
- c. Specjalne oznakowanie w EPG?
- d. Specjalne oznakowanie (dla osób z niesprawnością słuchu) lub informacja - zapowiedź dźwiękowa (dla osób z niesprawnością wzroku) przed programem?

Ad. 5.1 Zasadne jest wykorzystanie wszelkich możliwości, a-d.

5.2. Czy sposób informowania o dostępności programów dla niepełnosprawnych powinien być uregulowany ustawą/rozporządzeniem?

Ad. 5.2 Tak, zasadne jest wskazanie w/w źródeł informacji jako minimum.

Z poważaniem,
Prezes Tadeusz Milewski